

1.Zabawa „Lusterko”.

Dziecko otrzymuje małe lusterko. Chwilę może się dowolnie nim bawić, a następnie rodzic mówi:

- Pokaż, jak wygląda Twoja buzia, gdy jest radosna. Obejrzyj się w lusterku.
- A jak wyglądasz, gdy się złościę?
- A gdy czegoś się boisz, jaką masz minę?
- A kiedy jesteś smutny?

Rodzic podsumowuje: Nauczenie się rozpoznawania i nazywania tego, co czujemy, jest ważne. Każde uczucie jest dobre. Są uczucia łatwiejsze, przyjemniejsze, a także takie, które są mniej przyjemne. Jednak wszystkie uczucia są nam potrzebne.

2. Jak się czuję i dlaczego?

Rodzic prezentuje i omawia ilustracje (załącznik) przedstawiające podstawowe emocje, tj. radość, smutek, złość, zamyślenie, strach, zdziwienie, a następnie pyta dziecko o samopoczucie. Dziecko ma za zadanie określić swoje samopoczucie słownie i z pomocą ilustracji, a następnie podać jego powody. Rodzic modeluje charakter wypowiedzi, rozpoczynając pierwszy według wzoru: Ja się dzisiaj czuję bardzo dobrze. Jestem radosna/radosny (podnosi ilustrację radosnej miny), ponieważ świeci słońce, a ja lubię, gdy jest ładna pogoda. A jak Ty się czujesz?

3.Dwa latawce.

Rodzic czyta dziecku opowiadanie, następnie omawiają jego treść.

Były sobie dwa latawce. Jeden wesoły i miły, a drugi złośliwy i nieprzyjemny. Ten pierwszy zawsze chciał się bawić, a drugi robił tylko psikusy. Pewnego dnia złośliwy latawiec tak szybko przeleciał obok małej wiewiórki, że straciła równowagę i spadła z gałęzi. Wesoły latawiec dowiedział się, co zrobił jego kolega. Oj, chociaż był miły, bardzo się zdenerwował. Przeleciał z dużą prędkością koło złośliwego latawca, złapał go za długi ogon i zaciągnął do małej wiewiórki. Jeszcze siedziała pod drzewem i płakała. Latawiec, który nigdy nie myślał, że może komuś zrobić krzywdę, teraz bardzo się zawstydził. Przeprosił wiewióreczkę i poprosił, żeby złapała go za ogon, a on doleci z nią do jej dziupli na drzewie. I tak zrobili. Od tej pory oba latawce bawiły się zgodnie. Oba były wesołe i miłe, a ten który wcześniej był złośliwy, teraz bardzo uważał, żeby jego zabawy nie sprawiły komuś przykrości.

Rodzic pyta dziecko:

- Jakie na początku były latawce?
- Jakie wydarzenie sprawiło, że złośliwy latawiec zrozumiał, że źle postępuje?
- Kto mu pomógł to zrozumieć?
- Dlaczego należy reagować, gdy komuś dzieje się krzywda?
- W jaki sposób Ty możesz zareagować, gdy widzisz, że komuś dzieje się coś złego?

4.Karta pracy-latawiec (załącznik)

Dziecko rysuje po śladzie oraz koloruje latawiec ulubionymi kolorami. Wycina latawiec i rysuje na nim emocje (radość)

5. Słuchanie muzyki- radosna melodia dla dzieci

<https://www.youtube.com/watch?v=4cNbggnMMpo>

Izabela Okulska

SMUTEK

RADOŚĆ

Logopeda - Inez Kijańska

ZAMYŚLENIE

ZŁOŚĆ

ZDZIWIENIE

STRACH

